

Kornillon. Táto mníška venovala všetok svoj voľný čas návšteve a poklone Oltárnej sviatosti v kostole. Niekoľko ráz vo vytržení videla jasný mesiac s tmavým pruhom. Sám Spasiteľ ju poučil, že toto tienisté miesto na mesiaci znamená, že v cirkevnom roku chýba ešte jeden sviatok, ktorým by sa uctievala Sviatosť lásky. Viac rokov držala Juliana svoje videnie v tajnosti, až ho konečne prezradila luttišskému biskupovi Róbertovi, ktorý v r. 1247 povolil sláviť sviatok Božieho Tela v biskupskom chráme sv. Martina.

Sv. Tomáš Akvinský je ďalší svätec, ktorý sa významnou mierou zaslúžil o úctu Najsvätejšej Eucharistie. Sám je známy tým, že napriek svojej učenosti a múdrosti, dokázal veľmi dlho rozjímať o tajomstve Eucharistie. Napísal niekoľko oslavných hymnov, ktoré doteraz Cirkev používa ako piesne alebo hymny k oslave Sviatosti Oltárnej. Od pápeža dostal poverenie, aby napísal oficium, ktoré dostalo pomenovanie „zlatá brošňa“ jeho spisov. Úžasná sekvencia, „Lauda, Sion, Salvatorem“ (Chváľ, Sion, Spasiteľa), ktorá sa v dnešný sviatok viac ráz spieva, je – ako hovorí spisovateľ Clement – „opravdivým traktátom o Oltárnej sviatosti, v ktorom je dogma vyložená jasne, precízne a s takými výrazmi, ktoré z nej vytvárajú jedinečný a nenapodobiteľný pomník.“

Slávenie tohto sviatku nám aj v súčasnosti chce pripomínať veľké tajomstvo Kristovej lásky k nám. Každá svätá omša je vlastne obetou, pri ktorej sa premieňa chlieb na Kristovo telo a víno na Kristovu krv. Tak to chcel samotný Ježiš Kristus. V dnešný deň sa podľa tradície na mnohých miestach konajú eucharistické procesie – triumfálne sprievody s Najsvätejšou Sviatosťou v monštrancii, pri ktorých oslavujeme Krista Spasiteľa.

V Bolsene, v kostole sv. Kristíny, kde sa

možno ešte stále vidieť štyri mramorové kusy oltára, na ktorý padli kvapky najsvätejšej krvi: tri sú upevnené pod sklom a štvrtý je pohyblivý a každý rok ho nosia v procesii Božieho tela.

Hymnus

Slovo sa Božie zjavilo,
hoc pri Otcovi ostalo,
hriešnikov spasiť odišlo,
k večeru žitia dospelo.
Prv, než ho na smrť odovzdal
katanom jeho učeník,
Pán učeníkom sám sa dal
za pokrm žitia vznešený.
On pod dvojakým spôsobom
krv, telo svoje ponúka;
aby sme žili po novom,
celého živí človeka.
Nám narodil sa ako druh,
stolujúc za pokrm sa dal,
zaplatil smrťou veľký dlh,
odmenou v nebi sám je, Kráľ.
Ó, spásonosná hostia,
otváraš dvere neba, raj;
zlý duch a svet nás dobýja,
pomôž nám, posily nám daj.
Trojjedinému Pánovi
večná buď sláva, veleba;
kiež nás pre večnosť obnoví
a vezme k sebe do neba. Amen.

BOŽÍ RYTIER

Informačný týždenník Rímskokatolíckej
farnosti sv. Martina Radatice

27. 5. 2018, ročník XIV., č. 21, bozirytier1@gmail.com

Nedeľa Najsvätejšej Trojice

Blažený ľud, ktorý patrí Pánovi

„V mene Otca i Syna i Ducha
Svätého“ /Mt 28,19/.

Keď uvažujeme o Najsvätejšej Trojici, dosť často sa zameriavame skôr na akúsi matematickú otázku: Ako môže byť jeden Boh v troch osobách? Možno nám pritom napadne analógia svätého Patrika s trojlístkom. Tak či onak, žiaden obraz nedokáže úplne vysvetliť celú hĺbku a krásu Boha.

Trojica však nie je nejaká matematická rovnica, ktorú treba vyriešiť, ale duchovné tajomstvo, z ktorého sa treba tešiť. V Trojici sa nám zjavuje Boh a dáva nám najavo, že nás miluje a stará sa o nás.

Otec. Tým, že sa Boh zjavil ako náš nebeský Otec, dokázal, že nie je len nejakým vzdialeným a vrtkavým či pomstychtivým bohom. On je Boh, pre ktorého je rodina všetko. Chce byť pri tebe blízko – ako otec. Sľubuje, že sa o teba postará a bude nad tebou bdieť. Chce ti len dobre. Zašiel až tak ďaleko, že ťa nazval svojim dedičom!

Syn. Keď prišiel Boh na zem, neprišiel slávne a majestátne. Radšej sa „zriekol seba samého“ a stal sa jedným z nás /Flp 2,7/. Mnohí očakávali Mesiáša, ktorý povedie Izrael k vojenskému víťazstvu a politickej nezávislosti. Ale Ježiš prišiel ako brat a priateľ. Nastolil

svoje kráľovstvo nie silou, ale obetavou láskou. Jeho poslanstvo milosrdenstva malo obmäkčiť naše srdcia, nie prinútiť nás ustrašene sa krčiť.

Duch Svätý. Keď Ježiš vystúpil do neba, Boh nezmizol. Práve naopak: stal sa nám ešte bližším. Boh prebýva v tvojom srdci! On je stále s tebou a je neustále pripravený vyliť na teba svoju lásku a pretvoriť ťa viac na svoj obraz. Je stále s Cirkvou a živí ju svojím slovom a sviatosťami. Je vždy vo svete a formuje z nás jednu rodinu v Kristovi. Toto je pravé tajomstvo Trojice: že náš Boh – Otec, Syn a Duch Svätý – nás hlboko miluje a zaobchádza s nami s veľkou nehou a milosrdenstvom.

„Svätý Bože, chválime tvoje meno! Ty si Pán nás všetkých, klaniam sa ti!“

Liturgický program na 8. Týždeň v „období cez rok“

		Meretice	Bzenov
Pondelok: 28.5. Féria			
Utorok: 29.5. Féria		18.00 + Jozef Makara, rod. Hrabčáková	
Streda: 30.5. Féria	7.45 CZŠ + Terézia, Ján Pravda		
Štvrtok: 31.5. Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi, Prikázaný sviatok		18.30+procesia za farnosť	17.00 + Štefan, Michal
Piatok: 1.6. 1. piatok v mesiaci		18.00 detská + Anna Halická	17.00 detská + Ján, Anna Anton Svat
Sobota 2.6. Fatimská sobota		8.00 + Anna Meľuchová	
Nedeľa 3.6. 9. Nedeľa v období cez rok		8.00 Pod'. za 70 r. života Anton 10.30 Za farnosť	9.15 Pod'. za 40 r. života Radovan, Adriána

Farské oznamy

MILODARY: Na farský kostol obetovala Bohuznáma 100€, Bohuznáma 100€, z krstu Kataríny Kiary 30€. Na Meretický kostol obetovala Bohuznáma 50€. Pán Boh zaplať za vaše milodary.

Spovedanie pred 1. Piatkom: utorok-Meretice 17.00, streda Bzenov 17.00.

Celofarská Eucharistická Procesia: bude vo štvrtok na slávnosť Božieho Tela a Krvi po večernej sv. omši. Poprosím deti, ktoré boli tento rok na 1. Sv. prijímaní, aby prišli oblečené v šatách, ktoré mali na 1. sv. prijímaní a taktiež, aby si priniesli košík s lupienkami kvetov. K prvoprijímajúcim deťom sa môžu pripojiť aj ostatné deti.

ODPUSTKY: Na slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi je možné získať pri speve hymnu Ctíme túto sviatosť slávnú úplné odpustky. Je potrebné splniť aj zvyčajné podmienky sv. zmierenia, sv. prijímanie a modlitba na úmysel sv. otca.

Brigáda pri farskom kostole: vyjadrujem veľkú vďačnosť všetkým chlapom, ktorí sa v sobotu zúčastnili na brigáde pri farskom kostole.

Odchod na zbierku do farnosti Sedlice na budúcu nedeľu bude o 13.00 od Meretického kostola.

Ohlášky: (sviatosť manželstva) *ohlasujú sa prvý krát:* Martin Timko a Kristína Hurtuková

Upratovanie kostola: 2. 6. – 8. 6.

Kostol sv. Imricha: Dušan Polcko, Vladimír Hudák, Emil Jurko.

Kostol sv. Ondreja: Ivan Penkov, Michal Šarišský, Miloš Kmec, Radovan Tarasovič, Tomáš Mezej.

Najsvätejšie Kristovo Telo a Krv

Slávi sa vo štvrtok po Nedeli Najsvätejšej Trojice (druhý štvrtok po Turícach – Zoslani Ducha Svätého)

Liturgické slávenie: [Slávnosť; prikázaný sviatok](#)

V jednej z nádherných vatikánskych sál sa nachádza Rafaelova freska „Omša v Bolsene“, na ktorej v prostriedku nad mohutným oltárom vidieť kňaza, ktorý slúži sv. omšu, vpredu kľáči pápež a viacero ľudí opre na posvätnú Hostiu, ktorú užasnutí slúžiaci kňaz drží v rukách: je to Hostia viac červená ako biela a kvapkajú z nej kvapky krvi... Ide tu o chýrny zázrak z Bolsena (pri Orviete) z roku 1263, ktorý dal podnet vzniku slávnosti Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi, čiže Božieho Tela.

Medzi bludmi, ktoré mátožili v 13. storočí v Cirkvi, bol aj veľmi tvrdošíjny Berengárov blud. Kňaz Berengár, pôvodca bludu, bol prvý, ktorý sa opovážil napadnúť najsvätejšie tajomstvo Oltárnej sviatosti. A predsa Ježiš Kristus, keď pri poslednej večeri ustanovil Oltárnu sviatosť, jasne povedal: „Potom vzal chlieb a vzdával vďaky, lámal ho a dával im, hovoriac: Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku. Podobne po večeri vzal kalich a hovoril:

Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás.“ (Lk 22,19-20) Všetkým, čo budú požívať jeho telo a piť jeho krv prisľúbil, že nezomrú, ale budú žiť naveky (Jn 6,48-59).

Apoštol Pavol vo svojom Prvom liste Korinťanom hovorí: „Nech teda človek skúma sám seba, a tak nech je z toho chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie.“ (1Kor 11,28) Nemecký kňaz Pleogit, dejepisec 13. storočia mal pochybnosti o Eucharistii ako mnohí Berengárovi nasledovníci. No neustále prosil Boha vrúcnyimi modlitbami, aby mu dal nejaké znamenie, ktorým by mohol odohnať každú pochybnosť svojej mysle. A Boh sa nad ním zamiloval! Pleogit absolvoval púť do mesta Bolseno. V kostole sa rozhodol nemecký pútnik slúžiť svätú omšu. „Keď ten nemecký kňaz slúžil sv. omšu a držal konsekrovanú (premenú) Hostiu vo svojich rukách nad kalichom, Boh ukázal úžasný a obdivuhodný zázrak tak dávny, ako aj dnešným časom: zrazu sa tá Hostia ukázala viditeľne ako živé telo, obklopená hojnou červenou krvou až na tú čiastočku, ktorú zakrývali jeho prsty. Po tomto zázraku nemeckému kňazovi zmizli z mysle všetky jeho pochybnosti a získal istotu.

Neodškriepiteľnú zásluhu na zavedení tohto sviatku má pápež [Urban IV.](#), ktorý bol v tom čase na Petrovom stolci (1261-1264). Tento pápež vynikal veľkou úctou k Oltárnej sviatosti. Narodil sa v chudobnej remeselníckej rodine, no bol veľmi nadaný a mal pevnú vôľu. Stal sa kňazom, biskupom a nakoniec ho vyvolili za rímskeho biskupa, čiže pápeža. Práve on v roku svojej smrti (1264) nariadil, aby sa sviatok Božieho Tela a Krvi slávil v celej Cirkvi. Dovtedy sa totiž slávil len v niektorých diecézach, napr. v Luttichu, kde k tomu dala podnet zbožná mníška Juliana z cisteriánskeho kláštora na vrchu